

**Kúria**  
**végzése**

**Az ügy száma:** Bfv.II.1.268/2025/9.  
**A határozat szintje:** felülvizsgálat  
**A tanács tagjai:** Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke  
Dr. Boros Tibor, előadó bíró  
Dr. Harangozó Attila, bíró  
Dr. Metzing Márton, bíró  
Dr. Nagy Antal, bíró  
**Az eljárás helye:** Budapest  
**Az eljárás formája:** tanácsülés  
**Az ülés napja:** 2026. május 7.  
**Az ügy tárgya:** emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények  
**Terhelt:** ...  
**Elsőfok:** Nyíregyházi Törvényszék, 5.B.276/2022/89., ítélet, tárgyalás,  
2024. november 27.  
**Másodfok:** Debreceni Ítéltábla, Bf.II.35/2025/9., ítélet, nyilvános ülés,  
2025. június 18.  
**Az indítvány előterjesztője:** a terhelt védője  
**Az indítvány iránya:** a terhelt javára

**Rendelkező rész**

A Kúria az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Nyíregyházi Törvényszék 5.B.276/2022/89. számú, valamint a Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.II.35/2025/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint más jogosult azonos tartalommal újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

**Indokolás**

[1] I. 1. A Nyíregyházi Törvényszék az 5.B.276/2022/89. számú, 2024. november 27-én kihirdetett ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki emberölés büntettének kísérletében [Btk. 160. § (1) bekezdés], testi sértés büntettének kísérletében [Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés] és zaklatás büntettében [Btk. 222. § (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont II. fordulat]. Ezért őt – halmazati büntetésül – 5 év szabadságvesztésre, 3 év „B” kategóriájú közúti járművezetéstől eltiltásra és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy a terhelt a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen bejelentett ellentétes irányú fellebbezések folytán a Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2025. június 18. napján meghozott Bf.II.35/2025/9. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta; a terheltnek a történeti tényállás bevezető részében és az 1. tényállási pont alatt írt cselekményét kapcsolati erőszak büntettének minősítette [Btk. 212/A. § (2) bekezdés a) pont 1. és 2. fordulat], a járművezetéstől eltiltás tekintetében pedig a „B” kategóriára vonatkozó korlátozást mellőzte. Egyebekben azonban az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[3] 2. A jogerős ítéletben megállapított tényállásnak a felülvizsgálati indítvánnyal érintett 3. pontja szerint a sértett házassági bontópert kezdeményezett a Mátészalkai Járásbíróságon, melyben a bíróság a P.20.053/2021/9. számú, 2021. február 23. napján kelt – előzetesen végrehajthatóvá nyilvánított – végzésével a terhelt cím 1 szám alatti, a sértettel közös tulajdonú ingatlanára vonatkozó lakáshasználati jogát megszüntette, és őt a lakás elhagyására, valamint a sértettel közös gyermekei után gyermektartásdíj megfizetésére kötelezte. A bíróság végzése a terhelt és a sértett részére egyaránt 2021. február 25. napján került kézbesítésre.

[4] A végzés kézhezvételét követően a terhelt tudván, hogy a sértett mikor érkezik cím 1-re haza a munkából, 2021. február 25. napján az esti órákban, a forgalmi rendszám 1, Volkswagen Bora típusú, 1246 kg saját tömegű, érvényes műszaki vizsgával nem rendelkező személygépjárművével – a vele szemben érvényben lévő távoltartás és a koronavírus világjárvány miatti korlátozó intézkedések során bevezetett kijárási tilalom ellenére – a 227 méter teljes hosszúságú utca 1-be hajtott, mely 2,75 méter szélességű, közvilágítással ellátott, betonozott aszfaltút, mely út egyik oldalán sincs padka, járda. A terhelt a gépjárművével az utcának a lakásuktól távolabbi, utca 2 felőli végén – a gépjármű motorját járva hagyva, a fényszóróit pedig lekapcsolva – megállt és várta, hogy a sértett megérkezzen.

[5] A sértett 22 óra 05 perc körüli időben érkezett haza vonattal település 1-re, majd a vasútállomásról gyalogosan indult az otthonába. A sértett a cím 1 szám alatti lakóházát a terhelt felállási helyével ellentétes oldalról, utca 3 irányából közelítette meg. A terhelt – figyelemmel arra, hogy a közvilágítás működött, ez időben még nem volt köd, a látótávolság kb. 78 méter volt – észlelte az úttest jobb oldali szélén, annak hossz tengelyével párhuzamosan vele szemben gyalogosan közlekedő sértettet, és ekkor a gépkocsival anélkül, hogy annak világítását felkapcsolta volna, elindult a sértett irányába azzal a szándékkal, hogy elgázolja.

[6] A sértett észlelte és felismerte a terhelt tulajdonát képező, irányába közlekedő gépjárművet, amely a betonozott úton 172 métert tett meg, és annak érdekében, hogy az elütését elkerülje, folyamatosan jobbra húzódva, az úttest jobb oldali szélétől mintegy 3-3,5 méter távolságra, kb. 50 méter hosszan lehaladt az útburkolat melletti füves területre. A terhelt, amikor látta, hogy a sértett megpróbál előle kitérni, a gépjárművet folyamatosan a sértett irányába kormányozva szintén letért az úttestről és annak szélétől mintegy 3,3 méterre, meg nem határozható sebeséggel, kis energiával a gépjármű bal elejével elsodorta a sértettet. Az ütközés következtében, mely térdmagasságban a sértett bal lábát érte, a gépjármű lökhárítójának bal oldali légbeömlő rácsa kiesett.

[7] A sértett az ütközéstől a földre esett, a terhelt pedig lassítás nélkül kb. 55 métert továbbhajtott, majd utca 1 és utca 3 kereszteződésében visszafordulva újra a sértett után hajtott annak érdekében, hogy ismételten elüsse. Miután a sértett felállt és észlelte, hogy a terhelt a gépjárművel ismét az irányába tart, az úttest melletti füves területen, a lakóházak kerítéséhez húzódva a meggyfák takarásában, futva menekülni kezdett a lakása felé. A sértett menekülés közben is elesett, azonban végül sikerült elérnie a cím 1 szám alatti ingatlanát és annak tolókapuját kihúzva az udvarra bemenekülnie még éppen azelőtt, hogy a terhelt gépjárművével – az ingatlan kerítése és az út közötti 6 méteres füves területű kocsibejárót levágva és az úttest mellett kb. 50 centiméterre a füves területen lévő kb. 30 centiméter mély vízelvezető árkon átugratva – ismételten elütötte volna.

[8] Így a terhelt gépjárműve rövid fékezést követően, kb. 15-25 km/h-s sebességgel a kapuba és a szomszédos, cím 2 szám alatti ingatlan azzal határos kerítésébe csapódott, ott, ahol pár pillanattal előbb még a sértett állt. A terhelt ezután a gépjármű lehúzott ablakán keresztül azt kiabálta a sértettnek, hogy „ma még megdöglesz!”, majd kitolatott és elhagyta a helyszínt.

[9] Az ütközés következtében a terhelt tulajdonát képező gépjármű első lökhárító jobb oldali homlokrészének fényezésén függőleges karcok keletkeztek, a műanyag lökhárító elem a deformációja miatt nem illeszkedett, a króm díszléc elem kipattant a helyéről.

[10] A sértett az elütése következtében a bal térd külső oldalának és a bal farpofai tájék külsérelmi nyommal nem járó nyomásérzékenységet szenvedte el, mely nem minősül orvosszakértői módszerekkel kategorikusan igazolható tényleges sérülésnek, melyhez gyógytartam nem társítható.

[11] A terhelt magatartása azonban egyrészt azért nem eredményezett sérülést, illetve súlyosabb sérülést, mert a sértett a felé haladó gépjármű elől az úttestről a füves területre folyamatosan lehaladva kitért, másrészt, mert a sértettnek sikerült a lakóház udvarára belépnie még éppen a gépkocsi becsapódása előtt.

[12] A második ütközés során, amennyiben a sértett nem tud időben bemenekülni az udvarra és a gépkocsi és a kerítés, illetve a gépkocsi és a tolókapu közé szorul, fennállt az alsó végtagok csonttöréses sérülésének, ezáltal a 8 napon túl gyógyuló sérülések elszenvedésének lehetősége. A terhelt cselekménye – legalább 20 km/h sebességgel haladó gépkocsival történő gyalogoselütésre tett, kétszeri kísérlet – csak a szerencsének, illetve a sértett késedelem nélküli gyors és célszerű kitérésének köszönhetően nem járt sokkal súlyosabb, akár halálos eredménnyel.

[13] A terhelt fenti magatartásával megszegte egyrészt a KRESZ 3. § (1) bekezdés c) pontjában írt szabályt, mert a sértett személy- és vagyonbiztonságát veszélyeztette, a sértettet közlekedésében indokolatlanul akadályozta, zavarta; illetőleg a KRESZ 25. § (2) bekezdés első mondatában írt szabályt, mert gépjárművével nem az út menetirány szerinti jobb oldalán közlekedett, továbbá a KRESZ 5. § (1) bekezdés a) pontjában írt szabályt, mert olyan járművel vett részt a közlekedésben, amelynek jogszabályban meghatározott érvényes hatósági engedélye 2020. március 14. napján lejárt.

[14] **II. 1.** A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozatával szemben a terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára hivatkozva.

[15] Indítványa indokolása szerint az alapügyben hozott jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás 3. tényállási pontjában a terhelt cselekményét a bíróság törvénysértően minősítette emberölés bűntette kísérletének, mivel az helyesen közúti veszélyeztetés bűntette. A védő ezen álláspontját arra alapította, hogy az alapügyben eljáró bíróság iratellenesen állapította meg az elütési sebességet 20 km/órában, valamint a halálos eredmény

bekövetkezésének lehetőségét is. Álláspontja szerint csupán a gépkocsi kerítéssel való ütközés előtti sebessége állapítható meg, ami 20-25 km/h volt, amiből az következik, hogy ha a sértettet a terhelt gépkocsival a kerítéshez szorította volna, abban az esetben is csak az alsó végtagok 8 napon túl gyógyuló csonttöréses sérülésének lehetősége állt fenn, amint azt az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállásban maga is megállapította az indokolás [34] bekezdésben.

[16] A védő kifogásolta, hogy az alapügyben eljáró elsőfokú bíróság mindössze a terhelt általa feltételezett indítékából kiindulva következtetett a terhelt ölési szándékára, holott az önmagában nem elégséges a bűnösség megállapításához. A terhelt cselekményének tényleges eredménye mindössze a kerítés megrongálódása volt, a sértett a terhelt veszélyeztetése következtében orvosi szempontból értékelhető sérülést nem szenvedett.

[17] A védő kifejtette, hogy a terhelt tudatában fel sem merülhetett a sértett halálának lehetősége. Az objektív bizonyítékok alapján – álláspontja szerint – teljes bizonyossággal annyi állapítható meg, hogy a terhelt cselekményét legfeljebb abba belenyugodva követte el, hogy azzal veszélyezteti a sértett testi épségét, neki akár 8 napon túl gyógyuló súlyos sérülést is okozhat.

[18] A védő kitért továbbá arra is, hogy a jogerős ítélet jogi indokolásban ellentmondások vannak azt illetően, hogy a terhelt egyenes, avagy eshetőlegesen szándékkal követte el a cselekményt.

[19] A védő indítványában – álláspontja igazolásra – az ügyészi és bírói gyakorlatból is mutatott be olyan eseteket (Nyíregyházi Járási Ügyészség K.6867/2022/7. számú vádirata, Tatabányai Törvényszék B.231/2014/33. számú ítélete, a Kúria Bfv.II.1541/2018/8., Bfv.67/2015/4. számú határozata), amikor a terhelt cselekményét nem emberölés kísérletének, hanem közúti veszélyeztetésnek minősítették, mivel nem állapítottak meg ölési szándékot.

[20] A terhelt védője arra tett indítványt, hogy a Kúria változtassa meg az alapügyben hozott jogerős ítéletet és a terhelt terhére cselekményét minősítse a Btk. 234. § (1) bekezdésébe ütköző közúti veszélyeztetés büntetvényének, egyben enyhítse a kiszabott büntetést.

[21] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.1256/2025/2. számú átiratában a védő által előterjesztett felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[22] A Legfőbb Ügyészség átiratában kifejtette, hogy a terheltet a sértett felkeresésekor a sértett megölésének szándéka vezette, tudata átfogta a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, magatartását annak érdekében fejtette ki, azonban a kívánt eredménye elmaradt.

[23] A Legfőbb Ügyészség szerint az, hogy a védő kétségbe vonta, hogy a terhelt cselekménye alkalmas volt a sértett halálának okozására, valamint azt is, hogy a tudata a halál bekövetkezésének lehetőségét átfogta, a jogerős határozat által megállapított tényállás támadásának tekintendő, emiatt a felülvizsgálati indítvány törvényben kizárt.

[24] A jogerős ítéleti tényállásban annak megállapítása, hogy a terhelt a sértettet meg akarta ölni, tény, nem pedig jogkérdés és mind az alanyi, mind a tárgyi oldalon megjelenő tényezők a terhelt ölési szándékát támasztják alá. A bíróság a megállapított ítéleti tényállás alapján helyesen vont következtetést a terhelt bűnösségére, megállapítva, hogy a terhelt szándékosan követte el a cselekményt.

[25] A Btk. 234. §-a szerinti közúti veszélyeztetés esetében az elkövetőnek a veszélyhelyzet előidézésén túlmenően bármely káros eredményre kizárólag a gondatlansága terjedhet ki. Az irányadó tényállás szerint a terhelt a sértettet a gépkocsival el akarta ütni, így – a Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint – a terhelt szándéka nem csupán a veszélyhelyzet létrehozására, hanem a sértett sérüléseinek okozására irányult. Ebből következően a közúti veszélyeztetés megállapíthatóságára vonatkozó védői álláspont téves.

[26] Mindezek alapján a Legfőbb Ügyészség arra tett indítványt, hogy a Kúria a támadott ítéletet hatályában tartsa fenn.

[27] 3. A védő a Legfőbb Ügyészség átiratára tett írásbeli észrevételében kifejtette, hogy nem a tényállás megalapozottágát és az eljárás bíróságok bizonyítékértékelő tevékenységét vitatta, hanem kizárólag az ölési szándéokra vont jogkövetkeztetést. Indítványát ezért az abban foglalt érvek mentén fenntartotta.

[28] **III.** A terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[29] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a értelmében kizárólag a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárási okokból vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényben meghatározott köre nem bővíthető, az ott meghatározottakon kívül más okból felülvizsgálatnak nincs helye.

[30] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont első fordulat ba) alpontja szerint a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt szabott ki törvénysértő büntetést.

[31] Indítványában a védő azt panaszolta, hogy a terhelt terhére megállapított emberölés büntetnének kísérleteként [Btk. 160. § (1) bekezdés] minősített cselekmény helyesen közúti veszélyeztetés büntetnének [Btk. 234. § (1) bekezdés] minősül. Ez utóbbi cselekmény büntetési tétele legfeljebb három évi szabadságvesztés, ezért a terhelttel szemben halmazati büntetésként – a Btk. 81. § (1) és (3) bekezdésére tekintettel – három hónaptól legfeljebb négy év hat hónapig terjedő szabadságvesztés lett volna kiszabható. Így a jogerős ítéletben vele szemben kiszabott 5 évi szabadságvesztés a helyes minősítés alapulvételével megállapítható halmazati tételkereten kívüli, azaz törvénysértő.

[32] Ebből következően a védő felülvizsgálati indítványa törvényes felülvizsgálati okra hivatkozik, annak érdemi elbírálásának helye van.

[33] 2. A felülvizsgálati eljárásban ugyanakkor megkerülhetetlen szabály a tényálláshoz kötöttség. Ennek részeként a Be. 650. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ítéletben megállapított tényállás nem támadható. Ezzel összhangban pedig a Be. 659. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[34] Jelen ügyben ennek kettős jelentősége van. A védő kétségkívül tett közvetlenül a megállapított tényállást támadó kijelentéseket is – így például indítványa 4. oldalának első bekezdésében iratellenességet panaszolva –, hozzátéve azonban azt is, hogy az nem része indítványa érdemének, csupán megjegyzi azt. Ezek az érdemi elbírálás során jelentőséggel – értelemszerűen – nem bírnak.

[35] Más a helyzet a tényállásban rögzített – a terhelt elkövetéskori szándékának tartalmára vonatkozó – tudati ténymegállapításokkal. Ezek megítélése a felülvizsgálati eljárásban – a következők szerint – némileg speciálisak.

[36] Elöljáróban azt kell rögzíteni, hogy a Be. 659. § (5) bekezdésében meghatározott felülbírálatot a Kúria a Be. 650. § (2) bekezdésében és a 659. § (1) bekezdésében írt szabályokat szem előtt tartva a jogerős ítéletben írt tényállás alapján végezte el, figyelmen kívül hagyva a jogerős ítélettel megállapított, irányadó tényállástól eltérő tényeken alapuló indítványbeli hivatkozásokat. Kizárólag az e tényállásban szerepeltetett tények szolgálnak tehát alapul a büntető anyagi jog szabályait érintő vizsgálódásnak, azaz a Kúria is kizárólag e tények tükrében foglalt állást, hogy a terhelt cselekményei megvalósítják-e az emberölés

büntettének kísérletét [Btk. 160. § (1) bekezdés], illetve, hogy e cselekményének jogi minősítése törvénysértő-e.

[37] Az indítványozó érvelése szerint a terheltet nem ölési szándék vezette, tudatában – a gépjármű sebeségére és az elütés lehetséges helyére figyelemmel – fel sem merülhetett a sértett halálának lehetősége, legfeljebb abba belenyugodva cselekedett, hogy veszélyezteti a sértett testi épségét, neki 8 napon túl gyógyuló súlyos sérülést is okozhat, ezért a terhelt ölési szándékára is téves következtetést állít a tényállás.

[38] Kétségtelen: a következetes ítélkezési gyakorlat szerint a bíróság tényfelderítési kötelezettsége kiterjed minden, a büntetőjogi elbírálás szempontjából lényeges, releváns jelenségre. Az ennek eredményeként az ítéleti tényállás személyi és történeti részében rögzített ténymegállapítások nem kizárólag fizikai jellegű külső történések, de ún. belső történések, tudati tények is lehetnek (BH 2005.167.).

[39] A tudati tények vitatása pedig a jogerős határozat által megállapított tényállás támadásának tekintendő, emiatt a felülvizsgálati indítvány a törvényben kizárt (BH 2011.3.II.).

[40] A tényállás részévé tett tudati tények vitathatósága azonban csak akkor esik el, amennyiben a szűkebb értelemben vett tényállásba tartozó külső, a külvilágban megjelenő tényekből, életbeli jelenségekből a belső tények valóban következnek. Vagyis a tényállásban foglalt primer (a külvilágban megnyilvánuló), illetve szekunder (tudati) tények között nincs olyan ellentmondás, ami a büntetőjogi felelősség vagy a cselekmény törvényes minősítésének megállapítását lehetetlenné tenné és ekként anyagi jogi sérelmet eredményezne [Kúria Bfv.50/2021/6., Bfv.1692/2016/7. (BH 2018.239.), Bfv.1256/2015/5.].

[41] Emiatt tehát a jogi minősítés felülbírálatának érdemi elvégezhetősége kapcsán valóban vizsgálni kellett a terhelt külvilágban megnyilvánuló magatartása és a tudattartalmára tett ténymegállapítás összhangját. Ezen túlmenően azonban a tudati – és más – tények megállapításától határozottan el kell különíteni a megállapított tények jogi értékelését, ami a valónak már elfogadott fizikai és tudati tényeknek a jogi normával történő egybevetése, a törvény szövegének való megfeleltetése. Ennek eredménye pedig már jogi fogalmak formájában jelenik meg [pl. szándékosság, gondatlanság, különös kegyetlenség, szándékerősítő jelenlét stb. (Kúria Bhar.III.956/2023/11. számú határozata)].

[42] 3.1. A felülvizsgálati indítvány által helyesnek tartott minősítés szerinti közúti veszélyeztetés büntettét [Btk. 234. § (1) bekezdés] az követi el, aki a közúti közlekedés szabályainak megszegésével közúton vagy közforgalom előtt el nem zárt magánúton más vagy mások életét vagy testi épségét közvetlen veszélynek teszi ki. A szándékos veszélyeztetési bűncselekmények esetében – ilyen a Btk. 234. §-a szerinti közúti veszélyeztetés is – az elkövetőnek a veszélyhelyzet előidézésén túlmenően a minősített alakzatokba foglalt bármely káros eredményre kizárólag csak a gondatlansága terjedhet ki. Amennyiben az elkövetőnek a veszélyhelyzet okozásán túlmenő káros eredményre is kiterjed a szándéka, úgy a ténylegesen létrejött eredményhez képest kell a cselekményét minősíteni, mert ilyen esetben már nem „veszélyeztető”, hanem materiális („sértő”) bűncselekmény valósul meg.

[43] Az irányadó tényállás szerint a terhelt az általa vezetett gépkocsival összesen két ízben el akarta gázolni {elsőfokú ítélet [27] bekezdés}, illetve el akarta ütni {elsőfokú ítélet [29] bekezdés} a sértettet. E tudati tényeknek a tényállásban rögzített terhelti magatartás mindenben megfelel, hiszen a terhelt a gépjárművel az aszfaltútról a sértett mozgását követve lehaladt (az első esetben az útburkolatról lement a füves területre, a második esetben az ingatlan kerítése és az út közötti 6 méteres füves területű kocsibejárót levágta és a vízelvezető árkot is átugratta), és mindkét esetben célzottan a sértett felé kormányozta a kocsit. Az első esetben a sértettet térdmagasságban el is sodorta, a második esetben pedig azért nem volt

fizikai kontaktus a sértett és a terhelt által vezetett gépjármű között, mert a sértett pillanatokkal a terhelt kerítéshez csapódása előtt sikeresen bemenekült az ingatlana udvarára. Ezek alapján helyesen vontak következtést az eljáró bíróságok arra, hogy a terhelt el akarta ütni a sértettet. E szándék komolyságát nem csupán a kivitelezés módja, de annak kitartó jellege is bizonyítja; az első elütési kísérlet után – miután az bár elsodorta a sértettet, de nem hozta meg a kívánt eredményt – újra kivitelezte azt.

[44] A gyalogosan közlekedő sértett gépkocsival való szándékolt elütésének, elgázolásának – ha az sikerrel jár – szükségszerű következménye a sérülés. Ebből pedig az következik, hogy a terhelt szándéka nem korlátozódott a veszélyhelyzet létrehozására, hanem az a káros eredmény: a sértett sérüléseinek okozására irányult. Vagyis a terhelt cselekménye nem értékelhető közúti veszélyeztetésként.

[45] 3.2. Ezt követően abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a terhelt szándékolt cselekménye csupán testi sérülés okozására, avagy a halálos eredmény létrehozására irányult. A védő érvelésével szemben az eljáró bíróságok törvényesen minősítették a cselekményt emberölés bűntette kísérletének.

[46] A Btk. 160. § (1) bekezdése szerint, aki mást megöl, büntetett követ el. A Btk. 10. § (1) bekezdése szerint kísérlet miatt büntetendő, aki a szándékos bűncselekmény elkövetését megkezdi, de nem fejezi be.

[47] Az emberölés nyitott törvényi tényállás, megállapításához az alanyi oldal hiánytalan megvalósulása, továbbá az elkövetői magatartás és az eredmény között okozati összefüggés fennállása szükséges. Befejezett a bűncselekmény a sértett halálának bekövetkezésével, ugyanakkor kísérlet valósul meg, ha a szándékos ölési magatartást az elkövető megkezdte, de nem fejezte be, illetve, ha a sértett halála egyéb okból elmaradt.

[48] Az emberölés kísérletének három fogalmi eleme: az elkövetési magatartás szándékos volta, a véghezvitel megkezdése és az eredmény bekövetkezésének hiánya. Az emberölés kísérletének megvalósulása szempontjából az ölési szándék egyenes vagy eshetőleges jellege közömbös. A szándékos elkövetés mindkét formájánál ugyanis a tudati elem – a magatartás következményeinek előre látása – azonos, amely megjelenhet akár a következmény beállása elkerülhetetlenségének vagy akár valószínűségének, illetőleg a lehetőségének felismerésében is.

[49] A 3/2013. Büntető jogegységi határozat I.1. pontja leszögezi, hogy az emberölés bűntette kísérletének az életveszélyt okozó testi sértéstől való elhatárolása az elkövetőnek a cselekmény véghezvitele időpontjában fennálló konkrét tudattartalma alapján történhet. Az elkövetés időpontjában fennálló tudati állapot tisztázásánál, így annak megítélésénél, hogy az elkövető szándéka ölésre, avagy testi sértésre, illetőleg egészségsértésre irányult-e, jelentős mértékben a külvilágban megnyilvánult és ennél fogva megismerhető tények elemzésének van jelentősége.

[50] A 3/2013. BJE jogegységi határozat I.2. pontja példálózó jellegű felsorolást ad arra, hogy az emberölésre, illetőleg a testi sértésre irányuló szándék megállapításánál az elkövetéskori tudattartalomra milyen tárgyi (objektív) és alanyi (szubjektív) tényezőkből lehet következtetni. A tárgyi tényezők körében az elkövetés eszközeivel, az elkövetés körülményeivel és módjával, a sérülés helyével és jellegével, az elkövető kijelentéseivel, az elkövetés utáni magatartásaival és kijelentéseivel; az alanyi tényezők körében az elkövető személyi tulajdonságaival, a cselekményt kiváltó indítóokkal (motívum), a cselekmény véghezvitelét megelőző pszichikus folyamat feltárásával, a sértetthez fűződő viszonyával és egyéb alanyi mozzanatokkal kell tüzetesen elszámolni.

[51] 3.3. A szándékosság megállapításának feltétele, hogy az elkövető tudata a cselekmény elkövetésének az időpontjában átfogja a törvényi tényállás valamennyi tárgyi elemét (értelmi

oldal), és a magatartás lehetséges következményeit kívánva vagy pedig abba belenyugodva cselekedjék (érzelmi oldal; Btk. 7. §).

[52] Az ítélezési gyakorlat szerint az ölési szándék akkor áll fenn, ha az elkövető tudata mindazon ténykörülményeket átfogja, amelyek az emberölés törvényi tényállásának a tárgyát és a tárgyi oldal elemeit alkotják.

[53] Az indítvány a megállapított tényekből való jogkövetkeztetés helyességét vitatja; ennek kapcsán a Kúria a következőkre mutat rá.

[54] A terhelt a sértettet megölésének szándékával kereste fel. A cselekményhez használt gépkocsi felépítéséből, tömegéből, sebességéből, a véghezvitel módjából következik, hogy a terhelt cselekménye alkalmas volt az élet kioltásával járó eredmény kiváltására. A terhelt tudata átfogta a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, magatartását annak érdekében fejtette ki, azonban a kívánt eredménye elmaradt {elsőfokú ítélet [157] bekezdése}.

[55] A terhelt a cselekményét megtervezte. Az esti órákban hazatérő sértettet gépkocsival, járó motorral, lekapcsolt fényszórók mellett várta. Utal a Kúria arra, hogy a cselekmény időpontjában a koronavírus járvány miatt kijárási tilalom volt hatályban, és a terhelttel szemben elrendelt távoltartás sem járt le.

[56] A tárgyi tényezők között jelentősége van annak, hogy az elkövetés eszköze a terhelt által vezetett 1246 kg saját tömegű Volkswagen Bora típusú gépkocsi, amely a saját tömegére figyelemmel jelentős erőátvitelre képes. Ehhez képest a gyalogos sértettet a februári időpontra figyelemmel legfeljebb a téli ruházata védhette; ami ebben a viszonylatban súlytalan.

[57] A gépkocsi tömegén kívül jelentősége van az elütési sebességnek is, amely 20 km/h volt. Ezen sebesség mellett is csekély volt a gyalogos sértett menekülési lehetősége. Önmagában az, hogy a célzott ütközéskori sebesség nem volt ennél lényegesen magasabb – amiben nyilvánvalóan szerepet játszott az elkövetés szűk és nem kiépített helyszíne is –, az emberölési szándékot nem cáfolja. Az 1 tonnát meghaladó saját tömegű személygépkocsival 20 km/h sebességgel történő elütés az ölési szándékot megállapíthatóvá teszi. Figyelemmel kell lenni arra is, hogy amikor a terhelt látta, hogy a sértett megpróbál előle kitérni, a gépjárművet folyamatosan a sértett irányába kormányozva a sértetthez hasonlóan letért az úttestről és annak szélétől mintegy 3,3 méterre a gépjármű bal elejével elsodorta a sértettet. Az ütközés következtében, mely térdmagasságban érte a sértett bal lábát, a sértett a földre esett, a gépjármű lökhárítójának bal oldali légbeömlő rácsa pedig kiesett.

[58] Jelentősége van annak, hogy a terhelt a sértettet két alkalommal is célba vette, nem elégedett meg azzal, hogy a sértettet első alkalommal csak elsodorta.

[59] A terhelt a sértett elsodrását követően lassítás nélkül kb. 55 métert továbbhajtott, majd visszafordulva újra a sértett után hajtott annak érdekében, hogy ismételten elüsse. A sértett felállt és észlelte, hogy a terhelt a gépjárművel ismét az irányába tart, az úttest melletti füves területen, a lakóházak kerítéséhez húzódva a meggyfák takarásában, futva menekülni kezdett a lakása felé, amelyet sikerült elérnie és az udvarra bemenekülnie még éppen azelőtt, hogy a terhelt gépjárművével – az ingatlan kerítése és az út közötti 6 méteres füves területű kocsibejárót levágva, és az úttest mellett kb. 50 centiméterre a füves területen lévő kb. 30 centiméter mély vízelvezető árkon átugratva – ismételten elütötte volna. Az a tény, hogy a sértett eredményesen elmenekült a terhelt által vezetett gépkocsi elől, illetve az elsodrás során sérülést nem szenvedett, nem cáfolja a terhelt ölési szándékát.

[60] Ugyanis az, hogy a terhelt az általa vezetett gépkocsival pontosan hol, milyen helyzetben tudja elütni a sértettet, a menekülő sértett reakciójának, valamint a helyszín adottságainak a függvénye is volt.



[61] A terhelt által választott elkövetési mód mellett fennállt a halálos eredmény bekövetkeztének esélye, ennek feltételei az elkövetőn kívül estek, mivel ilyen elkövetési mód mellett a terhelt nem tudja kontroll alatt tartani, hogy a sértettet hol fogja elütni, a sértett ekkor egyenesen fog-e állni a házuk kerítésénél, avagy mozgásban lesz, esetleg – ahogyan korábban is a menekülés közben – elesik, ha pedig nekiszorítja a sértettet a kerítésnek, akkor pontosan hol fog megsérülni a sértett. Így a szóba jöhető káros eredmények körét sem limitálta a halálos eredménnyel nem járó testi sérülésekre.

[62] Az alanyi tényezők között a következőknek van jelentősége.

[63] A terhelt már 2020. december 25. napján – azaz a felülvizsgálati indítvánnyal érintett cselekmény előtt is – a sértettet többször halállal, megöléssel és a közös ingatlanuk felgyújtásával fenyegette meg, a fenyegetés komolyságának alátámasztására Molotov koktélok is készített {elsőfokú ítélet [19]-[20] bekezdés};

[64] A 2. tényállási pont szerinti cselekménynél közölte azt is a sértettel, hogy a helyzet kizárólag akkor fog megoldódni, ha ő meghal, és nem érdekli, hogy ezért mennyit kell majd börtönben ülnie {elsőfokú ítélet [154] bekezdés};

[65] Miután a sértettnek a második elütési kísérlet elől sikerült bemenekülnie az ingatlanba, azt a kijelentést tette a terhelt, hogy „ma még megdöglesz!” {elsőfokú ítélet [30] bekezdés}.

[66] A terheltnek az elütési kísérlet előtt és közvetlenül utána tett kijelentései a tárgyi oldalon megjelenő tényezőkkel együtt a terhelt ölési szándékát támasztják alá.

[67] 3.4. A védő a felülvizsgálati indítványában utalt arra, hogy az alapügyben hozott jogerős ítélet jogi indokolásában ellentmondás van annak megítélését illetően, hogy a terhelt egyenes, avagy eshetőleges szándékkal követte el a terhére rótt cselekményt. Kétségtelen, hogy az elsőfokú és másodfokú bíróság valóban eltérően foglalt állást, ez azonban a jogi minősítést nem érinti, ekként büntető anyagi jogi jogszabálysértést nem eredményez. Ugyanakkor a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azzal kapcsolatos ténymegállapítását, hogy a terhelt a cselekményt a sértett megölése érdekében hajtotta végre, érintetlenül hagyta, így a tényállás alapján csakis az a jogkövetkeztetés tehető, hogy a terhelt a terhére rótt cselekményt egyenes szándékkal követte el.

[68] 3.5. A Kúria a teljesség érdekében rámutat arra, hogy a védő indítványában hivatkozott a Kúria Bfv.II.1541/2018/8. és Bfv.67/2015/4. számú határozataira, mint olyan határozatokra, amikor a terhelt cselekményét nem emberölés kísérletének, hanem közúti veszélyeztetésnek minősítették. Ezen határozatokban nem állapítottak meg ölési szándékot.

[69] Ez felvethetné a Be. 649. § (6) bekezdésben megjelölt felülvizsgálati okot, vagyis a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától való eltérést. Ilyen esetben a felülvizsgálati indítvány előterjesztésének feltétele, hogy az eltérés a büntető anyagi jog szabályainak Be. 649. § (1) bekezdésében meghatározott megsértését eredményezze, vagy a (2) bekezdésben meghatározott eljárási szabálysértést eredményezzen. Következésképpen, ha a Kúria határozatától való eltérés nyomán felülvizsgálati okot is megtestesítő eljárási vagy anyagi jogszabálysértés nem állapítható meg, az eltérés esetlegesen megállapítható ténye sem szolgálhat felülvizsgálat alapjaként.

[70] Jelen esetben az indítványozó pedig nem is hivatkozott a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozattól való eltérésre, annak ténybeli alapjait sem mutatta be, így az indítvány alapján a Be. 649. § (6) bekezdésben írt felülvizsgálati ok érdemi vizsgálata fel sem merülhet.

[71] Megjegyzi a Kúria, hogy gépjárművel történő, alapjaiban hasonló jellegű elkövetés esetén valóban elsődlegesen felmerül a közúti veszélyeztetés és az élet vagy testi épség elleni

bűncselekmény elhatárolása, ami járhat azzal az eredménnyel, hogy a terhelt szándéka csak a veszélyhelyzet létrehozása kapcsán állapítható meg és az akár még a bekövetkezett eredményhez is csupán gondatlanság fűzi (pl. Bfv.1114/2020/6.); ebben az esetben a helyes minősítés valóban közúti veszélyeztetés alap- vagy minősített esete. Az elhatárolás azonban minden esetben a jelen ügyben is vizsgált körülmények gondos és maradéktalan elemzését, egybevetését igényli; azok akár részbeni eltérése is vezethet a szándékosság, és azon keresztül az eltérő jogi minősítés megállapításához. Jelen ügyben azonban a fent írtak alapján – a kivitelezés helyszíne, módja és kitartó jellege, valamint az elkövetés motívuma és a terhelt kijelentései alapján – az ölési szándék állapítható meg. Következésképp a bíróság jogerős ítéletében törvényesen minősítette a terhelt ezen cselekményét emberölés büntette kísérleteként [Btk. 160. § (1) bekezdés].

[72] Mivel pedig a minősítés törvényes, a büntetés felülvizsgálatára már csak akkor kerülhetne sor, ha az olyan anyagi jogi szabályt sértene, amelynek alkalmazását a büntetés (intézkedés) meghatározása esetében a törvény a bíróság számára korlátok közé szorítva biztosítja, és elvételére miatt az egyszerűsített felülvizsgálat (Be. XCIV. Fejezet) nem ad jogorvoslati lehetőséget.

[73] Mivel azonban jelen esetben a terhelttel szemben – figyelemmel a Btk. 81. § (1) és (3) bekezdésére, illetve a Btk. 82. § (1) bekezdésére, (2) bekezdés b) pontjára és (4) bekezdésére is – egy évtől húsz évig terjedő szabadságvesztés volt törvényesen kiszabható, a jogerős ítéletben kiszabott öt évi szabadságvesztés e keretek közé esik, ekként nem törvényt sértő.

[74] **IV.** Mindezekre tekintettel – miután a Kúria olyan felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles, nem észlelt – a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdés főszabálya szerinti tanácsülésen, a Be. 655. § (1) bekezdése szerinti összetételben eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[75] *A döntés elvi tartalma*

Emberölés kísérletét valósítja meg az a terhelt, aki ölési szándékkal, a jelentős tömegű személygépkocsival, akár kisebb sebességgel haladva kívánja a sértettet elütni, azonban őt csak elsodorja, majd az elgázolást ismét megkísérli, a sikeresen elmenekülő sértett azonban sérülést nem szenved.

[76] **V.** A Kúria végzése ellen a Be. 6. § (4) bekezdésére tekintettel nincs helye fellebbezésnek, felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[77] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul; az említett törvényhely (7) bekezdése szerint felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. A Be. 656. § (4) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2026. május 7.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Boros Tibor s.k. előadó bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Metzing Márton s.k. bíró, Dr. Nagy Antal s.k. bíró

